

Yanilgi

– vo • 17 Nisan 2026

Doğunca insanoğlu yersiz bir yakınma tutturur,
Belki de neden geldiđini hayata unutturur.
Zaman geçer nedensizce, izler silinir bir bir,
Kendi içinde kaybolur, bir ömrü tketer.

Çıplak dođar insan yavrusu, yoksundur,
Ne bir adı vardır ne de bir yolu.
Zamanla öğrenir her bir acıyı,
İçinde biriktirir sessiz korkuyu.

Adımlar atar bilinmezliđe dođru,
Unutur zamanla içindeki umudu.
Esef ker en karanlık anlarda,
Kalır hayaller geçmiş yarınlara.

Tükenmek, bitmek...
Bu hayatın ona iyi gelmediđini bilmek,
Çok zaman aldı ama anladı,
Geç kalınmiş bir vedayı karşıladı.

Ne geçmişin hasreti ne de yarının umudu,
Ne de en ufak bir endiře.
Bir gölge gibi szld hayattan,
Ne bir iz bıraktı ne de anılar...
İbaret her Őey yanılđıdan.